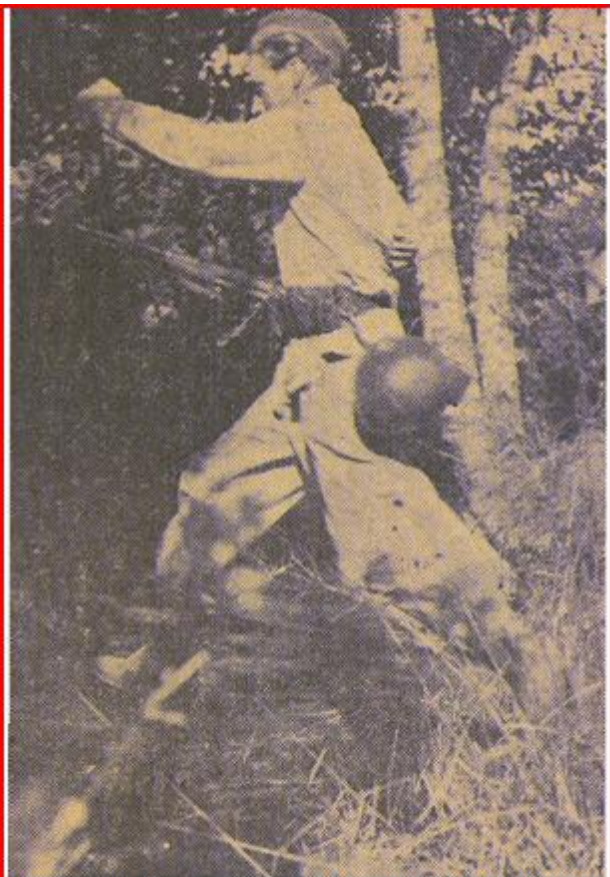

Svettiga kilometrar för muckfärdiga rekryter på KA 4

På KA 4 kan man nu ,mera allmänt börja plocka fram muckarkammarna, bara

Det är en bäck som den här mannen hoppar ner i, men märktes inte förrän bråkdelen av en sekund efteråt

en dryg månad återstår av värnplikts-tiden och sinnet blir lättare för var dag som går. Innan höga vederbörande släpper iväg grabbarna vill man emellertid få en uppfattning av deras spänst

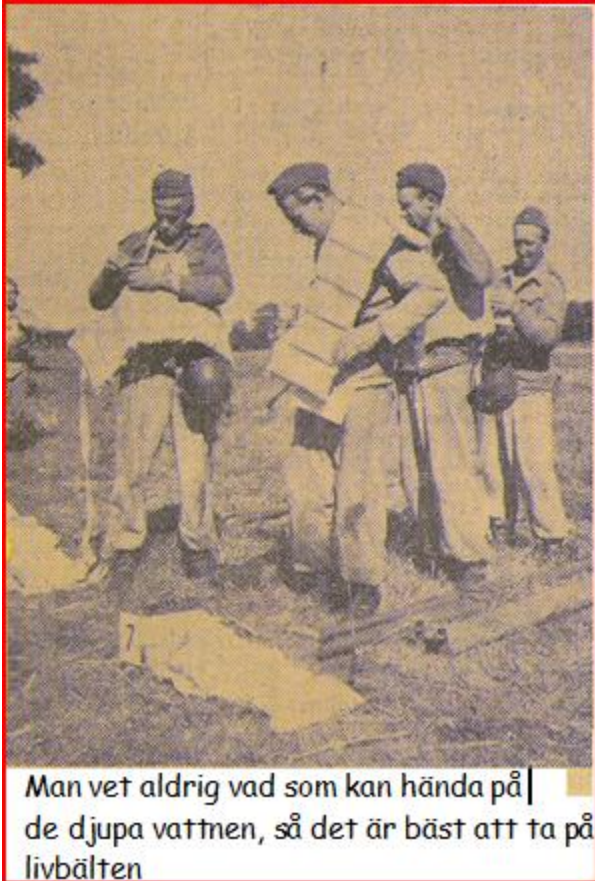
Till den ändan har idrottsofficeren kapten Bo Lennquist tillsammans med sin högra land sergeant Holgersson i fjorton dagars tid arbetat med att lägga upp en orienterings bana i den natursköna Lindometerrängen, och på måndagen var hela regementet ute och kutade, sköt, kastade och rodde.

Mellan start (bäck och stigmorsningen 2 mm NV »K» i Kvarnbacken) och mål (på stranden väster »2» i punkt 40,2 i Tulebosjön) var det åtta svettiga kilometer, varav medarbetaren fick känna på åtminstone tre. Det var 60

startande patruller med fyra man i varje.

Man hade själv fått välja vilka kamrater man ville ty sig till, och enligt kapten Lennquist var detta ett mycket verksamt medel mot måndagssjukan, en mystisk farsot som rasar just på måndagarna och kan yttra sig nästan hur som helst. Det enda gemensamma för de måndagssjuka är att de är absolut oförmögna till verksamt uteliv.

I går hade emellertid idrottsofficeren på detta sätt appellerat till kamratandan - man sviker väl inge gänget för en skorpa - och si sjukstugan

Man vet aldrig vad som kan hända på de djupa vattnen, så det är bäst att ta på livbälten

var tom och startplatsen fylld.

Fiende på tegelpannor

Det första momentet kallades helt militärt och prosaiskt för

»stridsmässig förflyttning jämte fältskjutning med gevär». Det låter ju inget vidare spännande, men faktum är, att det är ytterst nervkittlande att gå nerhudad i ett gyttjefyllt dike och vänta på att snubbla raklång

Fienden, som skulle bekämpas, när man väl kommit upp ur diket, var ondskefulla. De målade på tegelpannor. Lita på att det kändes skönt att höra krasandet, när man träffade!

Medarbetaren kavade med ett bra stycke av banan och upptäckte så småningom till sin fasa, att också han

fick ägna resten av dagen åt persedelvård. Nästa moment var punktorientering. Vid starten för den vanliga orienteringen, som följde efter punktorienteringen, var det inte bara att kuta vidare, utan här hölls man tillbaka av funktionärerna så lång tid som motsvarade de millimeter man pekat fel på kartan eller de bommar man gjort på tegelpannorna. Det fina i kråksången med detta var att grabbarna nu inte kunde maska och resonera som så, att vi kommer väl i mål i alla fall och få tidstillägget där.

Efter vederbörlig väntan rände man emellertid vidare för att så småningom komma fram till ett vattendrag, som man skulle sätta över i båt för att med handgranater kämpa ner en fiende på andra sidan. Några hundra meter därifrån var målet, där köttbullarna doftade och Tulebosjöns lugna vatten glänste lockande för trätta och svettiga krigare.

Resultatet av fältavlan blev att patrull 4 från 11:e kompaniet segrade på den vackra tiden 2,38.00. Mannarna i laget hette Enström, Holmberg, Nyrén och Rosenlind. Tvåa och trea blev respektive 10:e och 9:e patrullerna, båda från 4:e kompaniet.